СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLII. Ч. 262. Джерзи Сіти, Н. Дж., четвер, 8 листопада, 1934.

VOL. XLII. No. 262. Jersey City, N. J., Thursday, November 8, 1934. THREE CENTS.

ВИБОРИ СКРІПИЛИ СИЛУ ПРЕЗИДЕНТА

ВАШИНГТОН.—Адміністрація президента Рузвельта дивиться на вівторкові вибори як на свою рішучу побіду та доказ, що подавляючий настрій краю стоїть за „Новий Розділ".

Конгрес далі лишиться сильно демократичним, не дивлячися на те, що республіканці задержали свої здобутки з 1932 року та зискали собі пять нових стейтів. Зате вони втратили поважно в стейтах Пенсильванії й Конетикоті. Вибираючи демократичного сенатора, Пенсильванія стала демократичним стейтом уперше від Горожанської Війни.

Неповні донесення з Каліфорнії дозволяють догадуватися, що Антон Синклер, радикальний кандидат демократичної партії, не добився вибору на говернора. Його противник, республіканець Мерієм, має пятину більше голосів від нього.

Програв теж поступовий республіканець Бронсон Катинг, що кандидував на сенатора зі стейту Ню Мексико.

Зате нова поступова партія братів Ла Фолетів у Висконсині добилася гарної побіди, бо Роберт М. Ла Фолет має два рази більше голосів, ніж оба його противники. Його молодший брат, що кандидував на уряд говернора як можна вносити з неповних обчислень, відай теж вибраний.

У завзятій боротьбі між кандидатами на уряд говернора стейту Ню Йорк вийшов переможцем демократ та дотеперішній говернор Леман.

Степан Ярема, кандидат партії „Ісг-Сайду" на становище асемблімена з 8-мої округи, добився майже 2,000 голосів. Асембліменом вийшов 5,800 голосами кандидат Темені Голу.

ТРУПИ ВПАЛИ В ОСТАННІХ ВИБОРАХ.

ВАШИНГТОН. — Десять осіб утратило життя у вівторкових виборах.

У Келейресі, Пенсилвенія, через вибори вмерло 4 особи. У вівторок номер Андрій Костицин, четверта жертва кривавої демократичної демонстрації. Виборці віддячилися республіканцям за напад на демонстрацію в цей спосіб, що подавляючою масою голосів заявилися за демократичних кандидатів.

У Голенді, Мезуре, бандити пробували терором недопустити Муринів до голосування. Вони вбили одного білого чоловіка, ранили двох білих та кількох Муринів, що голосували разом. Заки поліцаї прибули на місце нападу, бандити втекли.

У дільниці Труп у Скрентоні (Пенсилвенія) вбито коло виборчої будки Алфреда Варнея. До нього віддано 5 вистрілів, як він вийшов з будки. Поліція шукає Михайла Марушака, директора одної школи в Труп, котрий, кажуть, сварився з Варнеєм.

У виборчій бійці в Ливингстоні, Кентокі, згинув 50-літній ветеран великої війни, А. Бравн, а міський маршал Джан Лейкс дістав небезпечний постріл.

У сварці за вибори у Вест Юніон, Огайо, вбито з револьвера 61-літнього Леона Гейслипа. Підчас сварки за вибори брати Джосеф Ален та Кендел Ален стали битися за револьвер; у боротьбі револьвер випалив і Кендел упав трупом. У виборчій сварці в Пайквилі, Кентокі, пробито на смерть Мурина Кині Вилємса. Шікаговська поліція дістала кілька донесень про побої бандитами на тлі виборів, але поліційні судді кажуть, що це були дуже спокійні вибори.

УТЕЧА ЗАСУДЖЕНЦІВ З ФРАНЦУСЬКОЇ КАРНОЇ КОЛЬОНІ.

ОСТРОВ АРУБА (Голяндська Західна Індія). — 3 французьких карних кольоній у французькій Гвінеї втекли 10 вязнів.

Замітне, що не дивлячися на те, що з утікачів 4 були вязнені на острові Рояль, 4 на острові св. Йосифа, а 2 на ославленім Чортівськім острові, вони з собою порозумілися та втекли з вязниць в тім самім часі. Їм прийшлося плисти довгий час морем, повним пажорів-людоїдів, заки добилися до місця, в котрому мали стрінутися. 32 дні боролися вони проти хвиль, заки переїжджаючий мимо товаровий англійський пароход дав їм поживи та дозволив так добитися живцем до Тренідаду. Тут вони відпочали, збили собі тратву та поплили в дальшу дорогу.

По дванацятьох днях вони нарешті добились до цієї голяндської кольонії; тепер населення кольонії збирає жертви, щоб уможливити їм закупно кращої лодки.

НЕБЕЗПЕКИ ЖИТТЯ.

НЮ ЙОРК. — Бернард Гендриксон, 65-літній нічний сторож одної газової й електричної компанії, заснув над ранком у гаражу, де він працював. Він лишив на газовій кухонці горщок кави, котра закипіла, збігла й погасила вогонь. Випливаючий газ удушив Гендриксона.

БОРОТЬБА З НАРКОТИКАМИ ТА ЦИГАНАМИ.

На міжнародній політичній конференції у Відні радили між іншим, як боротись із контрабандистами, що перевозять у сякі наркотики зі Сходу, і що робити з величезною скількістю Циганів. Рішили утворити для Циганів реєстраційне бюро, що збиратиме всякі дані про них.

63 НОВИХ ЧАСОПИСІВ У ПОЛЬЩІ.

Впродовж 4 місяців, від травня до серпня ц. р., появилися в Польщі 63 нових часописів. Більшість з них це тижневики, що мають характер переважно або професійний або господарський. В тому часі видано в Польщі 7 бюлетенів і 22 одноднівки.

ЗАБОРОНА ДЛЯ УЧЕНИКІВ.

Куратерії шкільних округ у Польщі заборонили ученикам народних і середніх шкіл брати якунебудь участь у публичних збірках. Колиб ученики брали участь у збірках, влада каратиме строго організаторів збірок.

А ЩО ТЕПЕР БУДЕ?

В Семигороді влада покликала до іспитів з румунської мови всіх поліцаїв. З них лише два зголосилися до цього іспиту. На підставі виданого в цій справі закону всіх тих, які не зголосилися до іспиту, треба би видалити зі служби. Виходить, що всю поліцію з Семигороду треба би звільнити. Цікаві річи діються в Румунії.

АРЕШТУВАННЯ ШПИГУНІВ.

Підчас маневрів чехословацької армії, що відбулися цими днями, арештовано двох німецьких шпигунів, а крім того сконфісковано кількадесять кільограмів комуністичних летючок, що їх розкидували між військом.

ЯК НЕАПОЛІТАНЦІ ЖДУТЬ ЧУДА.

Що року 19-го вересня у неаполітанському соборі відбувається т. зв. чудо св. Януарія. У той день, у роковини, коли святий згинув, розірваний львами в околиці Неаполю підчас переслідування христіян, — його кров, що міститься у кришталевій чаші, закипає. В 9. год. зранку починається Служба Божа. Та вже на передодні церква повна вірних, а довколо неї багатотисячна юрба жде чуда. У Неаполі панує переказ, що того року, коли кров мученика закипає, на місто впаде якесь велике щастя. Цього року Неаполітанці винятково схвильовані, бо жінка наслідника престола мала вродити дитину. Чудо має бутіпто будуть звісткою, що злоги будуть щасливі. Заки до церкви ввійде процесія з 400 священиками, по середині церкви стоїть гурт людей, оточений окремою дружиною; вони звуться „свояками св. Януарія", виводячи свій рід від святого. Вірні ждуть на чудо часом дуже довго. Тоді згідно зі старим неаполітанським звичаєм вірні моляться, а коли молитва не помагає, починають лаятись. Цього року чудо відкрилося скоро. Неаполітанський єпископ дав знак білою хустиною, що кров почала кипіти, і майже одночасно на мольо дали 21 вистрілів.

СЛІДСТВО ЗА ЗЛОВЖИВАННЯ ВІЙТА.

Ославлений війт у Тухлі, Мошко Ліпшіц, дочекався нарешті карного слідства. 14 літ ошукував державний скарб, бо не викуповував ніяких патентів, не платив ніяких податків, хоч провадив корінний склеп, торговлю кіньми, вирубував ліси і т. п. За час 14-літнього війтування у Тухлі знищив до тла громадські ліси, терорізував селян, а невдоволеним грозив Березою. Колиж останніми часами робив заходи придбати війтівство збірної громади у Славську — довготерпеливі Бойки рішили скинути з себе ліпшіцівське ярмо... Одначе жалоби в часописах і в повітовому старостві не помагали. Тоді громадянство почало висилати протести до Варшави. І ось недавно, бо 14. вересня ц. р., зїхала до Тухлі карно-слідча комісія, яка на місці досліджувала зловживання цього багатонадійного війта і переслухала цілу низку свідків. Усі свідки (були між ними Українці, Поляки і Жиди) однозгідно обтяжували Ліпшіца. Тому є надія, що компетентні чинники положать край цій безприкладній панамі.

ПЛЯН ВИТРОЄННЯ РУМУНСЬКИХ ОФІЦИРІВ.

Румунські газети подають сензаційну вістку про злочинний плян витроєння всіх офіцирів, що харчуються в офіцирському касині в Букарешті. Бувший державець касина побував при помочі бібліотекаря касина всипати до страв значну скількість стрихніни, щоб таким чином витруїти офіцирів. Та бібліотекар не згодився на це і про цей плян повідомив судові власти.

ЗАБАВА У ВІРНУ.

Цьогорічні англійські маневри нагадували зовсім останню війну або, як хто воліє, кінову фарсу. Тема маневрів була така: армія континентальної держави, прозвана „Норданія", мала вислати своє військо біля Йоркширу і почати наступ на південь. Головна квартира оборонних військ знаходилася в одній купелевій місцевости, де жили всі штабові старшини. На який час перед маневрами появилась у цьому місті дуже гарна та чепурна дама. Старшини почали до неї залицятись. Одного разу запросили її на вечерю до ресторану. Завели між іншим розмову про маневри. Дама зовсім не орієнтувалась у військових справах і її наївні запити доводили всіх до сміху. Та яке було їх здивування, коли одного дня дама щезла. Виявилося, що це шпигунка, вислана протилежним штабом. „Ворог", познайомившись із плянами противника, змінив свій пляп і почав наступати у зовсім несподіваному місці. „Нормандія" виграла. Штаб противника запізно зміркував, що вибалакав усі свої пляни ворожій шпигунці.

ЧАРІВНА ПАЛОЧКА ВІДКРИВАЄ РІКУ.

На півдні Франції жив священик Мермет, що вміє при помочі „чарівної палочки" відкрити підземельні багатства. Приходить вістка із' містечка Гермонкур, що відкрив він у цій околиці, зовсім позбавленій води, велику підземельну ріку, що має своє джерело ізнова в Альпах.

ВБИВСТВО ДИРЕКТОРА ТЕАТРУ.

В Лодзі Станислав Кошніцький змасакрував страшно директора театру ревії „Гонг", Романа Зегадловича. Тяжко ранений Зегадлович помер у шпиталі, не відзискавши притомности. Причиною вбивства є грошеві непорозуміння між Зегадловичем і прачкою Кошніцькою. Вбивник скриваеться.

XX-ТИЙ ВІК ТІЛЬКИ З НАЗВИ.

У болгарському містечку Ізмайлово закохалася 18-літня Турчанка Аіше в молодому Болгарині. Вона хотіла вихреститись і вийти за нього. Коли про це довідався її батько, відрізав їй ножем голову і сам поперерізував собі жили на смерть.

НАЙБОГАТШИЙ ПАРИЖАНИН.

У Парижі відкрили найбогатшого мешканця. Це Грек Метолор Зографос, що має більше як 10 мілярдів. Він самотник, не має рідні, ніхто його не знає і навіть вдізлива преса досі не помістила ніде його фотографій. Він дійшов до свого майна як власник потайних клюбів гри. Є їх у Парижі яка сотня і всі вони належать до нього. У Парижі заробляють сотні людей тим, що заманюють усяких багатих чужинців до таких клюбів. Це агенти таємного Грека, що під різними прибраними назвиськами і титулами входять до салюнів і товариств аристократії та плютократії. Є між ними спецісноване старшини, збанкротовані графи та бароны. Преса писала вже нераз про скандали у клюбах гри і натякала виразно, що рулетка зроблена там так, що гості вигравають тільки тоді, коли цього хоче крупієр. Кулька, що вискакує з кружка, залежна від схованого магнету. Були навіть арешти крупієрів та різних агентів Зографоса, але всі вони скоро виходили на волю. Хто має мілярди, з тим рахуються всі, що мають менше.

НЕЩАСЛИВА ПОДОРОЖ.

У Лондоні покінчила самогубством 23-літня внучка вайкавта Піля, Мері Піль. Напередодні була вона ще дружкою своєї товаришки, багато танцювала і пила. Вернувшись до хати, засрілалась, не залишивши листів. Пояснюють цей факт розпуки так, Піль мала сильні комуністичні симпатії. Кілька місяців тому вернулась із подорожі по советському Союзі. Від того часу сильно змінилась — попала в мелянхолію і нічого не хотіла казати про свої враження. Вона була дуже горда і не хотіла признатися, що її теорії при перевірці з тим, що бачила, збанкротували. На цьому підкладі дістала сильну невластенію.

ЩАСЛИВА РІДНЯ.

У маленькому французькому містечку Борі де Мюруа (департамент Авейрон) святкувала подружа пара Дельфурів своє золоте весіляя. В той самий день донька Дельфурів Марі святкувала своє срібне весіляя, а друга їх донька виходила замуж. На закінчення свята хрестили шостого внука Дельфурі. Усі чотири церемонії відсвятковали спільним бенкетом, на якому бурмистр виголосив привітну промову.

ДЕСЯТЬЛІТТЯ „МОЛДАВСЬКОЇ РЕПУБЛИКИ" НА УКРАЇНІ

ЛЬВІВ. — „Новий Час" подає за советськими газетами таке:

Тому 10 років большевики викроїли кілька повітів на пограничу Румунії і створили т. зв. Автономну Молдавську Республику, зі столицею в Тираполі. Тепер святкували там 10-ліття цеї „республики". На це свято приїхав теж між іншими і „мальований" президент советської України, Г. Петровський, під проводом ока й уха Москви — ославленого Постишева. На свято наспіло багато привітів з Москви і з Киева. Москва прислала тільки писемні привіти, а Київ обдарував „республику" ріжними дарунками у виді стипендій для студентів, будовою школи, машино-тракторної стації й т. п.

ЮВИЛЕЙНИЙ ПОРТРЕТ Д-РА КИРИЛА ТРИЛЬОВСЬКОГО.

ЛЬВІВ. — Краєві часописи доносять, що знагоди 70-ліття д-ра Кирила Трильовського та 50-ліття його громадянської праці вийшов накладом видавництва „Чорногора" в Коломиї його портрет, що зображає ювилята в січовому строю як голову Українського Січового Союзу. Портрет коштує 2 злоті. Вийшли теж 300 примірників портрету на кращім папері по ціні $1 за портрет. Дохід з продажу портретів на кращім папері призначений на ювилейний дар ювилятови. Замовлення приймає: „Чорногора" в Коломиї, вул. Українська 41.

ПРАВОСЛАВНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ ПОЛЬСЬКОЮ МОВОЮ.

ВАРШАВА (Польща). — „Вядомосьці Українське" повідомляють, що 11 листопада б. р., в річницю польської незалежности, православне військове духовенство у Варшаві відправить богослуження польською мовою. Це було би перше богослуження православне польською мовою.

ВІДКИНУЛИ УКРАЇНСЬКИЙ ПРОТЕСТ.

ЛЬВІВ. — Протест Українців міста Львова з 7 округи проти виборчих надужить і обман навіть не взято під увагу. Воєвідство протест відкинуло, бо „підписи протестуючих не відповідали вимогам закона".

В СПРАВІ ПРАВОСЛАВНОГО ЕПИСКОПА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ.

ВАРШАВА. — Православна Пресова Інформація у Варшаві подає, що митрополит православної церкви в Польщі, Діонізій, одержав від архиепископа Атенагораса з Америки листа, в якім він як „управитель грецькою православною архидієцезією Північної й Полудневої Америки і представник Екуменічного Патріярха, просить подати кілька кандидатів на єпископа для української дієцезії в Америці, якої управитель, покійний еп. Йосиф Жук, помер у березні б. р." При кінці сказано, що митр. Діонізій, „ведений обовязком братерських взаемин, співділання і єдности між місцевими православними церквами, приняв прохання архиеп. Атенагораса до відома й намагається його сповнити". Зазначено теж, що українська православна дієцезія в Америці залежна від архиепископа Атенагораса і є в канонічній юрисдикції Екуменічного Патріярха.

ЗАСУДИЛИ УКРАЇНСЬКОГО ГРЕКО-КАТ. СВЯЩЕНИКА.

ТЕРНОПІЛЬ (Галичина). — Апеляційний суд засудив о. Петра Петрицю на кару 9-місячного арешту без припинення за те, що натаврував польських поліцаїв за їх невідповідну поведінку підчас української процесії.

ВИСТАВА ОБРАЗІВ МОЛОДИХ АРТИСТІВ.

ЛЬВІВ. — При участи дуже численної публики відкрито виставу творів 18 українських малярів і одного різьбара. Виставлено 186 праць. Більшість мистців, що виступають на цій виставі, це молоді таланти.

ВЕЛИКИЙ ПРОЦЕС ПРОТИ ЧЛЕНІВ О. У. Н.

ЛЬВІВ.—У першій половині листопада зачнеться ревеляційний процес проти членів О.У.Н., обвинуваченх за терористичну діяльність і державну зраду. Основою процесу є справа вбивства поліційного агента Яцини в Жовкві. В тій справі є обвинувачені три члени. Це самі молоді люди. Поліція обтяжує найбільше Гриця Куликівця. В акті обвинувачення кажеться, що він два останні роки громадив зброю й організував терористичні акти. Це він застрілив Яцину. Так каже акт обвинувачення. Разом з ними судитимуть іще багато інших осіб.

УКРАЇНЦІ В ЮГОСЛАВІЇ.

РУСКИ КЕРЕСТУР (Югославія). — Вийшов „Руски Календар за югославянських Русинох на прости рок 1935". Є в нім дуже багато цінних інформацій не тільки про загально-український рух по світі, але й про життя Українців у Югославії. Виходить, що українські поселенці живуть там у Бачці, Срімі і Славонії вже яких 200 років. З цілого календаря віе великою любовю до України. Видно, що українське відродження відродило теж наших заточенців, що вже сотки літ живуть поза рідним краєм.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holiday at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ТВЕРДИЙ ГОРІХ.

Починають надходити звіти відділових секретарів, повні огірчення на ту молодь, що скористала з цілорічної даровизни в У. Н. Союзі й перейшла з молодечого департаменту до старших, але по році Союз покинула. Пишуть, що виходить на те, що треба хіба ще молоді доплачувати за те, щоб згодилася належати до українських організацій. Є ще й багато інших закидів, які важко й болюче публично видвигати, а найважніше — що ще передчасно.

Нема сумніву, що тим, котрі дорожать українською ідеєю, що самі ідейні й для ідеї вміють жертьувати себе, робиться ніяково, коли вони є свідками того, що їх ідейні здобутки не мають ніякої притягаючої сили для тих, у чиїх руках спочиває наша будучність в Америці. Це правда. Але й правда те, що коли так є, то в тім є дуже багато вини з боку старого покоління. А як не вини, то бодай занехання дати нашій молоді під українським оглядом таке освідомлення, яке заставилоб її з власної волі йти щодо української ідеї шляхами старого покоління.

З того виходить, що треба тепер усіми силами надолужити те, що ще можна. Треба вжити всіх засобів, щоб змодернізувати українську школу в Америці. Треба перевести основну ревізію щодо наших концертів, театральних вистав, відчитів і т. п. Треба все те пристособити до нових обставин у такий спосіб, щоби втягнути в ту працю якнайбільше молоді. Треба прямо заставити молодь, щоб вона сама ту працю виконувала й „українізувалась".

Нам приходиться тепер в У. Н. Союзі проковтнути дійсно гірку горошинку (пігулку). Але з цього треба витягнути науку. І добре, що це тепер сталося. Добре, що ми завчасу пізнаємо дійсний стан. Бо ще є пора зарадити лиху.

Не можна припускати, щоб наша молодь в Америці так задеревіла, щоб могла ставитись байдужно до такої інституції, якою є наш У. Н. Союз. Ми віримо, що як Союз зміг виробити щирих і ідейних Союзовців зі старої імміграції, яка теж у своїм часі ставилася зовсім байдужно до таких організацій, то тесаме вдасться зробити бодай з першим поколінням молодої генерації. Але до цього треба знання, такту і витревалости. Ми мусимо вибачити нашій молоді ідей промах, що вона поставилась до Союза так легкодушно. А як підійдемо тепер до неї розважно, з тактом і любовю, то треба вірити, що своє осягнемо. Може той успіх не буде якраз стопроцентовим, але що він буде, цього ми певні. Не винуймо молодь забагато, бо треба винувати тут у першу чергу нас самих. Ми не нагнули молодої лози тоді, коли на це був догідний час. І тому тепер покутуємо за те.

РІК СЛУЖБИ РІДНІЙ СПРАВІ.

(Звіт секретаря д-ра Л. Мишуги, зложений на Річнім Засіданню Виконавчого Комітету Обеднання).

(2)

Обеднання вказувало теж 7 останніх років потребу створення **Організації Українських Професіоналістів в Америці.** На цю тему були теж виголошувані реферати на конгресах Обеднання й ухвалені та проголошені відповідні резолюції. І це теж сповнилось, і ми вже були свідками того, що відбувся цього року другий річний зїзд отсеї організації, яку покликано до життя минулого року, підчас Українського Тижня на Світовій Виставі в Шікаго. Ідея принялась, але до її властивого здійснення ще далеко. В першу чергу треба організувати наших професіоналістів по більших осередках, а далі по стейтах. Річні зїзди Організації Професіоналістів треба **відтяжити** хоч трохи **від матеріялу, який звязаний з політикою,** а якого повно на інших зїздах, і зосередкувати діяльність біля створення з українських професіоналістів в Америці **дійсної станової сили,** як теж такої, що перебралаб на себе певні функції, яких не в силі виконати інші організації. Організація, що обеднує таку велику скількість інтелектуальних сил, може й повинна виконувати **певні духові завдання;** а які і як, про це саме треба радити і рішати на річних зїздах, а по рішенню — виконувати. Та організація є щойно в початках і треба надіятися, що вона знайде свій шлях.

До справ, які Обеднання порушувало завжди від початку свого існування на всіх конгресах і річних засіданнях, належить справа **творення політичної сили американських горожан українського роду.** Ріде вона назагал пиняво, коли розуміти під нею таку силу, яка булаб цінністю з морального й національно-українського боку. В першу чергу наші горожанські клюби як слід не розвиваються. Є слабі чисельно. І не є по стейтах обеднані. Тому вони не відограють такої ролі в американськім політичнім житті, яку моглиб відограти. Вся політика є назагал обмежена до добуття „джабів" (посад), які, коли їх добувається, є звичайними **охлапами.** І буває дуже часто так, що краще, щоб тих охлапів не було, бо тоді малиб Американці до нас бодай кращу пошану, вважаліб нас за людей ідейних, принципових. Годі продавати українське імя за миску сочевиці, бо це є **мерзкіший опортунізм** ніж той, на який пускаються деякі одиниці в краю з нужди й розпуки. Дехто з нашої старшої генерації, з наших професіоналістів, іде на цей опортунізм і ще втягає до цього молодь, та з таких „здобутків" користи для нас не буде.

Обеднання далі обстоює необхідність творення сильних горожанських клюбів та стоїть за віддання в них проводу тим, що не є політичними торговцями, а **ідейними Індивідуальностями,** що вміють гядіти в будучність. Бо торгівля дрібні користи розбивають і розєднують наші клюби. Люди гризуться дуже часто за охлапи, яких іще навіть ім не кинено. Через те й повстає вороженча між „лідерами" клюбів. Через те клюби розбиваються. Через те не думає ніхто про обеднання клюбів по стейтах. Через те нема створеної одної центральної політичної організації, зглядно двох централів для двох найбільших американських партій: демократичної й республіканської. Ніхто не прямує до цього, бо **лідери** по громадах булоб навіть лекше вести їхню реальну політику. Тільки створивши таку силу, буде можна висунути наші молоді спосібні сили на визначніші становища та допомогти їм дістатись до стейтових легіслятур, до конгресу і т. п.

Ми не можемо позволити собі на те, щоб видвигати когонебудь. **Треба видвигати самих спосібніших,** котрі можливо певне становище не тільки здобути, але й на нім вдержатися з **користю для Українців й української справи взагалі.** Отакі справи вимагають теж грошевого вкладу. Без того нема виборів ніде в світі, а особливо нема їх в Америці. Тому, де у-

Українське Мистецтво в Америці відограє вже тепер визначну ролю. Булоб злишнім повторяти те, що звязане з нашими хоровими чи танковими виступами, з операми чи камерною музикою, бо це вже справи відомі. З Обеднання звертали ми особливу увагу на **хорову справу.** Звідси пішла перша ідея обеднання наших хорів по місцевостях, і в цілій Америці. І ми сьогодні від цеї ідеї не відступаємо і віримо, що прийде таки до обєднаного соборного **Свята Української Пісні в Америці.** Але щоб до цього якнайскорше дійти, треба всьому зорганізованому громадянству настави з цілою рішучістю на те, щоб у таких центрах як Нью Йорк, Шікаго, Детройт і т. д., де є по кілька ріжних українських хорів, ті всі хори обовязково для певних загально - народніх цілей, маніфестацій перед Американцями і для таких свят як Першого Листопада, Свято Соборности чи Шевченка **обеднувалися,** себто виступали при таких нагодах як одно тіло. Бо тільки зломивши по громадах партійну чи релігійну нетерпимість та поваливши особисті амбіції дирігентів, можна згодом дійти до дальшого обеднання.

Не можна забувати, що ми маємо тепер в Америці свої власні знамениті музичні сили. **Маємо знаменитих композиторів і дирігентів, але ми їх не використовуємо** в такій мірі, як повинні і як того вимагає наш власний інтерес. Є вже можливости виступити нам з новими музичними надбаннями, які можна і треба пустити у широкий світ. Той процес Обеднання старалося приспішити, основуючи свою музичну секцію та розписуючи конкурс на різні музичні твори. Це треба продовжувати і добути на це засоби.

Шестий конгрес Обеднання заявився за зорганізування **плянового військового вишколу** в Америці. Вже нераз виголошувано в нас реферати на тему військової підготовки нашої імміграції та придбання тих фахових сил, що будуть потрібні при новім збройнім повстанню Рідного Краю. У звязку з тим западали ухвали щодо обеднання всіх тих чинників, чи організацій, у яких програму діяльности входять усі ті справи. Стрілецька Громада скликала недавно тому наради і там прийшло до певного порозуміння щодо такого обеднання. Справа та набирає тепер особливої актуальности, коли зачинають переводити загальні збірки на летунські школи і закупно літаків. Аранжери представляють нам ту справу як аполітичну, а загально-народню. Але в практиці виглядає так, що її вживається для політичного капіталізування. Та полишаючи і те останне на боці, як річ другорядну, вирінають інші питання, які вимагають холодної розваги, коли хочемо визнатися, приміром, у тім, скільки треба відкривати летунських шкіл, чи задоволить одною чи двома, а зате звернути те, що малоб бути витрачене на дальші школи, на якусь іншу ділянку, теж неменше важну від військової підготовки. Тому, коли мова про військову підготовку нашої імміграції й потребу загальної піддержки такої акції, то треба виготовити певний плян, що треба робити, як, де і кому. І нема причини, чомуб, приміром, Січи й ОДВУ не могли кооперувати в тій справі зі Стрілецькою Громадою як організацією, до цього як найбільш відповідною. Бо кожуж як не бувшим стрільцям може бути дорожчою справа військової підготовки? А коли ті справи будуть у громадянський спосіб обговорені, передумані й вирішені, тоді буде повне право вимагати від громадянства загального попертя. А крім того в Америці не буде творитися новий хаос, а тільки матимемо новий спосіб пляновоі праці, й то контрольованої й обеднаної, та відповідальної перед громадянством. Таке заняли ми в тій справі становище й зясували його на згананих нарадах Стрілецької Громади.

(Далі буде).

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Е. С., Шікаго, Ілл. — Дивує нас тільки одно, а саме те, що Ви, прочитавши польську газету і її новинку про відкриття польської школи на Білорусі, питаєте себе, де шукати правди: в польській газеті чи в „Свободі"? І чи Вас може здивувати, що в якімсь темнім та забитім білоруськім селі знайшлися темняки чи хрущі, що дякували польському старості за школу, яку побудовано в цілі полящення того бідного народу? Якби навіть так було, як це подала польська газета, то нема в тім нічого дивного. Це давні польські практики, щоб використати сільську бідноту і темноту за непольських землях для цілей польонізаційних.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Артист-маляр Дмитро Захарчук, відомий читачам „Свободи" зі своїх поезій, дістав недавно зі старого краю сумну вістку, що в селі Словіті, повіт Перемишляни, Галичина, домер його батько, Павло Захарчук. Діткнений до живого сумним фактом, гр. Дмитро Захарчук не вірить, що він зможе скоро вернутись до писання віршів. Покинуло він думає тільки про відвідини могили батька.

Розсіяний учений.

Жінка професора: Ти так занятий своєю наукою, що навіть не звертаєш уваги на свою жінку. Чи ти знаєш, що від дня нашого шлюбу ти ні разу не поцілував мене?!

Професор: Невже? І ти певна того? Коли так, то рад би я знати, кого я цілував увесь час?

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

Р. Петрин.

МАЮ ДВІ.

(Оповідання).

24)

— Мабуть хтось розпустив сплетню, що я маю дівчину, — погадав Сидір. — Журчан питає, бо потерпає, що я схочу оженитися, а він не хоче мати жонатого парубка.

Щоби господаря успокоїти, Сидір сказав правду:

— Є тут дівчата, які мені подобаються. Найліпше до вподоби припали мені дві. Та не скажу, щоби я вже мав яку дівчину. Я ні заручений заручений, ні залюблений. Як би мені казав хто вибирати, то нині я ще не знав би, котру вибрати! Все те кажу вам, як на сповіди. Хіба я не знаю, що бідному наймитови не женитися? За наймита вийшла би тільки бідна наймичка... і то тільки погана. Гарна, хоч бідна, все ще буде надіятися, що до неї і по неї прийде який царевич.

— То зле, то не добре, що тя ще не маєш дівчини, — сказав Журчан, уважно вислухавши. — Тепер скажу тобі, чому я питаю і тим втикаюся будьтобі в не свої справи. Сам бачиш, що я вже старий і моя жінка немолода. Ми вже не годні робить й орудувати господарством. Коли ми тебе вже добре пізнали, то рішилися зробити з тобою нову умову і на пару літ всю господарку здати на тебе... Очевидно, як би ти мав жінку. Хіба знаєш, що без жінки господарство не є господарством. В кождім господарстві одна частина є на голові господаря, одна на голові господині. Ось тому я спитав тебе, чи ти вже маєш дівчину. Показується, що маєш, та забагато, бо аж дві. Се не так багато, як у мого сина, та вежчаки одної було би досить.

— Виж маєте сина! — сказав Сидір, здивований таким пляном свого господаря. — Оженіть Івана з одною з тих двох дівчат і передайте йому господарство.

Журчаниха важко зітхнула, Журчан відповів:

— Іван женитися не може, бо піде на цілі три роки до війська.

— Він, до війська?! — здивований Сидір крикнув. — Ви маєте право вирекламувати його і передати йому господарство. Він однак, ви немічні, ...

— Саме тому, що він однак і що ми немічні, я не вирекламую його і господарства йому покищо не передам. Причина та, що він ледащо, і ціле господарство загирив би, ввесь маєток розтратив би. Пропалала би праця кількох поколінь. Наша одна надія в тім, що біда у війську навчить його розуму. До тої пори, коли Іван вийде з війська, нам потрібний добрий господар і добра господиня. Ми обоє надіялися, що ти таким будеш і твоя жінка, якби ти вже мав дівчину, і як би ми її знали. Бо й твоя жінка мусіла би бути нам до вподоби.

— Як ви не жартуєте, — промовив Сидір несміло, — то я мав би...

— Аж дві! — сказав Журчан, коли Сидір не договорив.

— Я мав би... не дві, а одну з двох, як би я знав, що справді буду міг оженитися. На те, щоби моя жінка голодувала, може й з дітьми, я не оженюся.

— Чи нам вільно знати, хто вони, ті дві? Бо з будьякою жінкою я тебе не взяв би.

— Як рознесеться, що я думаю про дві, не знаючи, котру вибрати, то жадна не схоче мене. Може й без того від обох дістану гарбуза?

— З нас ніхто не полетить на село з язиком, — промовила з докором Журчаниха. — Як хочемо знати, то лиш для себе, і щоби тобі щиро порадити.

— Коли так, то скажу вам. Між господарськими донька ми я й не роззирався. Вибираючи між бідними зарібницями і наймичками, я взяв би або ту Марину, що до вас приходить, або Настку, що була у Майдири по тім боці.

— Обі гідні, — замітив господар. — Робітниці дуже добрі, гожі, непогані. І розумні дівки. Котру з них вибереш, тоту приймемо разом з тобою. Тебе на господаря, твою жінку на господиню. Вже тепер можеш впевнити одну з них, що крім платні для тебе і для неї, про які ще побалакаємо, дістанете хатчину і коло неї морґ поля. Коли по чотирох роках передаш господарство назад мені, чи мому Іваннови, ся хатчина з тим моргом лишиться твоєю власністю.

— Що скаже Іван, як вуже про все те? — спитав Сидір. — Не буде мені вдячний. Я не хотів би погракатися з ним.

— Іван нічого не скаже, бо Іван нічого не буде знати. Ти й своїй дівчині не все кажи. Скажи лиш стільки, скільки їй треба знати; що, віддаючися за тебе, не підеш на голодівку. Ще довго балакали всі троє. Аж коли основно перебалакали цілий господарський плян, Сидір сказав, чий він син і що має жінчу рільничу школу. З умови були вдоволені обі сторони. Сидорови ще лиш треба було рішитися, котру з тих двох спитати, чи схоче вийти за нього. Не сумнівався, що з обома зійдеться на музиках.

— Маю дві! — погадав. — Як не схоче стати одна, то схоче друга.

Коли в найближчу неділю Сидір прийшов на музики, вже всі пари крутилися. Лиш Марина була безпара. Аоо жаден парубок не брав її в танець, або вона сама не хотіла танцювати, дожидаючи Сидора. Він зараз взяв її. Крутився з нею, та про се, що у нього було на умі, не згадував ні словечком. Вперед хотів ліпше придивитися також тій другій. Щоби було що порівнювати, він уважно призирався Марині, глядячи на її лице, в її очи, сильно пригортав її до себе. Коли музика затихла, Сидір сів з дівчиною за столом при фляшці пива, і став роззирятися. Найближчий танець хотів спробувати з Настюю, щоби було що порівнювати. Не бачучи її, спитав Марину:

— Твоєї приятельки може нема нині?

— Я сама не знаю, чому не прийшла, — відповіла дівчина. — Я гадаю, що ще надійде.

Настка не прийшла і Сидір не мав нагоди порівнювати.

— Я мушу виміркувати, котра притульніша! — сказав до себе, коли по музиці відвів Марину до її хати і вертався до хати свого господаря.

Другої неділі Настка знов не прийшла. Коли Сидір спитав Марину, чому вона вже другу неділю приходить сама без приятельки, Марина відповіла:

— Хібаж я знаю, чому? Настка мені не каже. Може вона має якого парубка, і вони обоє волять бути в чотири очі?

Чуючи се, парубок погадав собі:

— Поганий писок має та дівка, коли так говорить про приятелюку! Я ту Настку ліпше знаю. Як вона зі мною не дуже хотіла бути в чотири очі, хоч я її частував рибою, то й з другим парубком не буде.

Хоч Сидір думав так, то всеж таки в його душі заворушилася заздрість.

— Може вона справді має якого? — погадав. — Вона мене так знехтувала би? Чейже бачила, що мене до неї тягне. Чейже знає, що то для неї я ліз в зимну воду і тягнув пструги. Знає, що я для неї ходив на музики... Чорт її бери, як мене не хоче! Та я мушу знати, чи вона має якого. Зараз мушу знати! Як має, то я покажу їй, що вона мені до. хріну! Я ще нині заручуся з її приятелькою!

(Дальше буде).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

НА ДОБРИЙ ДОРОЗІ.

Доносять з Риму, що італійський диктатор Мусоліні поспішив на один крок далі справу військового вишколу молоді в Італії: він завів уже школи військового вишколу для хлопців у віці від 6 до 8 літ.

І каже Мусоліні при тому, що він це зробив на загальне домагання родичів цих хлопців.

Видно, що хоч Мусоліні має рекі непорозуміння з церквою, то від неї багато навчився. Передовсім життєвого розуму, що каже: як хочеш когось заставити щось робити, вдавай, що він тебе цього просив.

КОМУСЬ І ЦЬОГО ТРЕБА.

Заряд публичних бібліотек у вояорській дільниці Квінс подає до відома, що він завів у своїх 42 філіях бюро порад для читачів.

Спеціяльні бібліотекарі будуть давати поради читачам що хочуть читати книжки про певні справи.

Це показує, що є читачі, котрі хочуть читати багато книжок про одну справу.

У нас часто подибується читач який хоче прочитати одну книжку, яка дала би всю життєву мудрість.

ГОЛОД І ДИКТАТУРА.

У своїй книжці про Росію Чемберлін, колишній російський кореспондент відомого бостонського денника „Крішен Сайенс Монітор", пише:

„Як підчас своїх подорожей по найбільших голодом округах України та північного Кавказу прийшов я вповні й глибоко до переконання, що демократи, з усіми її недостачами, слабостями й недосконалостями, як спосіб правління краєм стоїть без порівнання вище від диктатури... Чи записано де в історії такий випадок, що трапився голод у краю, котрим, правлять у демократичний спосіб? Я не можу припустити, щоб у Росії міг бути такий голод, як був у 1921-ім і 1933-тім році, колиб у советському союзі були горожанські вольности".

Зате люди масово голодували в Росії під диктатурою монарха й під диктатурою комуністів.

ЗО ЧОГО ВІН НАДАЄТЬСЯ?

Доносять із сербської столиці Білгороду, що як 11-літній король Петро Другий бавився зі своєм братом оловяними жовнірами, його повідомили, що він є командантом югославської армії.

Чи може бути краща карикатура на ідею монархізму, як ця дитина, здібна хіба бавитись оловяними жовнірами, яких вони має нібито командувати тисячами вояків?

Хіба це вид якого божевільного монарха, як приміром російського царя Петра Третього, що посилав вояків на смерть за справу, якої ні вояки ні божевільний монарх не розуміли.

НЕБЕЗПЕКИ РЕВОЛЮЦІЇ.

Обчислення жертв недавнього революційного зриву в Еспанії та недавня кампанія за безпечнішу їзду в Америці заставляють нас прийти до переконання, що пережити тиждень революції в Еспанії не є так небезпечно, як один тиждень вжівати публичних доріг в Америці.

Провідник: — Тут, прошу, є щось надзвичайного: портрет залізничого машиніста, який згинув у катастрофі в 1612 році.

Гість: — Таж тоді ще не було залізниць.

Провідник: — Мій пане, тому я тяг згори зазначив, що то щось надзвичайне.

УВАГА! УКРАЇНЦІ МІСТА НЬЮАРКУ И ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЗАХОДОМ ЗЛУЧЕНИХ ВІДІЛІВ 76, 27, 133, 152, 219, 371, 323 і 359, влаштовується

ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО

В 40-ЛІТНЮ РІЧНИЦЮ У. Н. СОЮЗА

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 Р.

Свято розпічнеться поминальним Богослуженням за померших членів У. Н. Союза, у всіх трох українських церквах, підчас ранішних богослужень.

О год. 3-тій пополудні відбудеться **Ювилейний Концерт** в Словенській Галі, 358 MORRIS AVE., NEWARK, N. J.

Святочну промову виголосить головний фінансовий секретар-касієр п. **Р. Слободян,**

Концертову часть виконає ХОР БОЯНА під управою проф. **Т. Каськова.** В сольових точках виступить член Укр. Нац. Хору О. Кошиця п. **П. Ординський.**

По концерті відбудеться спільна **Вечера.** По вечері **Баль** для молодіжи. 262, 264

Вступ на КОНЦЕРТ 25 ц.. :—: **Вступ на ВЕЧЕРУ 75 ц.**

Запрошуються всі повищі відділи і гостей місцевих і позамісцевих до як найчисленішої участи. Також запрошується всю молодіж прибути на це свято. **Комітет.**

У В А Г А ! АЛТУНА, ПА., І ОКОЛИЦЯ! У В А Г А !

ЗАХОДОМ БР. НЕП. ЗАЧ. ПР. БОГОРОДИЦІ, ВІД. 145 У. Н. СОЮЗА

:—:—: відбудеться :—:—:

ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО

В ЧЕСТЬ 40 ЛІТНОГО ІСТНУВАННЯ У. Н. СОЮЗА, В СУБОТУ, ДНЯ 10-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 РОКУ

О ГОДИНІ 4.30 ПОПОЛУДНИ

о. С. МАЛАНЯК відправить **Панахиду за померших членів.**

Запрошуємо всіх Українців до численної участи в церковній відправі, так і на бали, котрий відбудеться вечером. Так само будеться записувати в члени У. Н. Союза. По інформації прошу зголоситися на адресу секретаря: 262

І. Олексин, 2325—15 AVE., ALTOONA, PA.

ПОЗІР! РАЧЕСТЕР, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ТОВАРИСТВО ЗАПОРОЗЬКА СІЧ, ВІД. 367. У. Н. СОЮЗА

:—:—: улаштовує :—:—:

ПЕРШИЙ ОСІННІЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 10-ГО ЛИСТОПАДА (NOV.) 1934

в РОБІТНИЧІЙ ГАЛІ

під числом 975 JOSEPH AVENUE.

Початок у год. 7-мій вечером. —:— **Вступ 25 ц.**

Запрошуємо всі братства і товариства і всіх українських громадян до численної участи.. 262

За добру забаву ручить **Комітет.**

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

НОВІ КНИЖКИ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ СВОБОДИ

Біч, Рекс. — ЗАЛІЗНИЙ ШЛЯХ. Повість з англійського. Оправлена **1.00**

Вволлес, Л. — БЕН-ГУР. Повість з часів Ісуса Христа. Книжка читана всіми народами, один з класичних творів усього світа. Гарний стиль, цікава акція, благородні ідеали: любов Бога та рідної землі — роблять цей твір якнайбільше підходим до поширення між найширші круги нашого народу. **$ 80**

Вовчко, Марко. — ТВОРИ МАРКА ВОВЧКА, Зміст: Сестра, Козачка, Чумак, Одарка, Сон, Горпина, Викуп, Свекруха, Отець Андрій, Максим Гримач, Данило Чарж, Три Долі, Не До Пари, Два Сини, Ледащиця, Від Себе Не Втечеш, Інститутка. Оправлена **1.25**

Вовчко, Марко. — МАРУСЯ. Повість **45**

Гаврилюк, Ілько. — ТЕРНИСТИМ ШЛЯХОМ **50**

Гашек, Ярослав. — ПРИГОДИ ДОБРОГО ВОЯКА ШВЕЙКА В СВІТОВІЙ ВІЙНІ (Швейк на Фронті). Авторизований переклад з чеського **90**

Гашек, Ярослав. — ПРИГОДИ ДОБРОГО ВОЯКА ШВЕЙКА В СВІТОВІЙ ВІЙНІ (Швейко в Запіллю) **90**

Гожзин, Б. — ПРОКЛЯТІ ЧАСИ. В книжочці два оповідання, що сягають сюжитами в недавні часи грози, війни на Україні. Оповідання „АК ТАМ" більш пражавсіду змістом. Варталоб цю книжечку хинути масово в кожну місцевість **20**

Гребінка, Е. — ЧАЙКОВСЬКИЙ. Історична повість **80**

Грінченко Б. — ПІД ТИХИМИ ВЕРБАМИ. Повість. Оправлена **1.50**

Грінченко Б. — СОНЯШНИЯ ПРОМІНЬ. Повість **65**

Георг, Д. — СПОМИНИ З СЕРБСЬКОГО ФРОНТУ. Дивні пригоди австрійського жовніра **35**

Чернява, І. — НА СХОДІ МИ. Оповідання, опр. **95**

Дерлиця, М. — В МЛАКАХ. Повість **40**

Дежеєгі, В. — СОФІЮ ВИБРАВ. Істор. повість з часів візант. цісарства. Перекл. М. Фірак **80**

Дудко, Ф. — ГЛУМ. Оповідання **35**

Дудко, Ф. — КРАСА ЖИТТЯ. Оповідання **20**

Ілько Борщак—Рене Мартель. — ІВАН МАЗЕПА. Життя й пориви великого гетьмана **1.50**

Кервуд, Д. — З ТАВРОМ УБИЙНИКА. Повість, пер. М. Лотоцький. — це Кинкоп пригод благородного чоловіка, закинутого судьбою в дику країну північної Канади **80**

Кобилянська, Ольга. — В НЕДІЛЮ РАНО ЗІЛЛЯ КОПАЛА. Оповідання. Розказується про молодого парубка Гриця, що кохається в двох дівчатах, з якими общає женитися. Коли оповіл женитись з одною — друга в розпуці шукає чар-зілля та отроює ним молодого Гриця, а сама, збожеволівши, тоне на дні глибокої води. Кобилянська розробляє цю стару тему далеко глибше психольогічно, чим її попередники **80**

Кобил. о. Евлавин. — ЧОМУ НАШІ ВІД НАС УТІКАЮТЬ **50**

Кобилянська, Ольга. — ЗЕМЛЯ. Повість. Тут Кобилянська малює на широкій картині соціяльні взаємовідносини буковинського села XIX століття. Земля — це та вічна, просто містична, сила, що складає цей неблаганий фатум, що примушує Саву вбити брата Михайла, а цьйчичку Анну зазнати спільни горя і сліз **2.50**

Кобилянська, Ольга. — ЦАРІВНА. Героїня Наталка Верковинчиня виступає тут „надлюдиною" з презирством до міщанських інтересів, з великим аристократизмом духа та змаганнями до повної емансипації пригнобленої жінки. Вона шукає собі чоловіка таких же поглядів, щоб він її не пригнітив. Тому то відкинде обмеженого орядина, а знаходить собі ідеал в особі скромного д-ра Марка **2.75**

Курдиник, Анатоль. — ЯСНІ ВОГНІ. Оповідання. Молодий, а проте вже досить широко читачам знаний, автор проявив у цій книжці чималий талант. Велике багатство сюжетів, добре виведений розбір душі поодиноких героїв, плавкий патріотизм та свіжий чуттевий стиль роблять цю збірочку цінним вкладом у нашу „военну" літературу. **2.**

Лепкий, Богдан. — ПИСАННЯ БОГДАНА ЛЕПКОГО, з портретом автора і з нарисом його літературної діяльности, написаним В. Вернигорою. Том І. Вірші, том ІІ. Проза. В полот. опр. **5.50**

Левицький-Нечуй, Іван. — НАД ЧОРНИМ МОРЕМ. Повість. Опр. **1.50**

Лепкий, Б. — ПІД ТИХИЙ ВЕЧІР. Повість-казка. Опр. **2.00**

Левицький-Нечуй, Іван. — ХМАРИ. Повість. „Хмари" являються цінним художнім твором з рівночасно дуже важним культурно-історичним документом. На повість показує, чим дихала і жила нова інтеліґенція, ці народники-українофіли шістьдесятих років **2.00**

Леонтович, В. — ВОРОХОБИНЯ й інші оповідання **45**

Лотоцький, А. — КУЖІЛЬ І МЕЧ. Істор. повість з кінця 15 і поч. 16 віку. Знаний з любленій повістяр, А. Лотоцький, розказує в тій книжці про життя характерної книгині Сагуської та тому примірні вчить нас, як повинно бути життя благородної жінки-матери, що над усе цінить свій громадський обовязок. Книжка надається на нагороди шкільноти й дарунки для молоді **80**

Мельник, Микола. — ПО ТОЙ БІК СТРЕЛЬБИ. Оповідання. **35**

Мельник-Матвій, Микола. — ЗА РІДНЕ ГНІЗДО **25**

Матісен, В. — ЗАЧАРОВАНИЙ ГОДИННИК. Трапляються і в нас час до часу малі, але вартісні книжочки. Вони не лише цікаві змістом, як для молоді так і для старших, але мають у собі багато з тої краси, якої так брак у популярній дешевій літературі. До таких належить і Зачарований Годинник. **26**

Мордовець, Данило. — ГЕТЬМАН МАЗЕПА. Іст. повість в 2 томах **1.00**

Моисевич, Борис. — ЧОРНІ ЗАПОРОЖЦІ. Зимовий похід й остання кампанія Чорних Запорожців. Зі схемами й ілюстраціями, брош. **80**

МОНОГРАМИ для хрестового вишивання **85**

МАГІЧНІ ШТУКИ ДЛЯ РОЗВАГИ СТАРИХ І МОЛОДИХ **20**

Опільський, Юлян. — ЗОЛОТИЙ ЛЕВ. Оповідання. **30**

Опільський, Юлян. — ІДУ НА ВАС. Іст. повість. Автор вибрав історичну тему „Про князя, що чужої землі шукаючи, та свою втерял", вплітаючи другу, романічну, як боярин-ігрой відвагою і розумом боярство собі вернув та з милою одружився. Своїм оповіданням обіймає автор останні місяці життя Святослава з невдачним походом на Дунай, та на їх тлі зобразив побут давньої Руси. Опр. 81.25, брош. **75**

Оркзай, Баронесса. — БАГРЯНИЙ ЦВІТ. Повість з часів франц. революції. В 2-ох томах. Одна з найкращих повістей сучасної Англії про давні страшні часи т. зв. „Великої Революції" **1.00**

Підмогильний, В. — В ЕПІДЕМІЧНОМУ БАРАЦІ. Нарис. Цей нарис молодого автора подає нам ясно як неможна краще атмосферу, в якім же сучасне покоління на Україні **30**

Полішук, К. — ГУЛЯЙПІЛЬСЬКИЙ БАТЬКО. І — ІІ Том **85**

Полішук, К. — РОЗПЯТА ДУША. Оповідання з латишського життя **20**

Прийман, Михайло. КСТИНИ. Картини з Лемківщини **20**

ПРО ПЛЕКАННЯ І ЛІЧЕННЯ ДОМАШНІХ ЗВІРЯТ. Практичний Подрадник **25**

Рогова, О. — СИН ГЕТЬМАНА. Іст. роман з часів Б. Хмельницького **1.00**

Старицький, Михайло. — РОЗБІЙНИК КАРМЕЛЮК. Іст.оричний роман. Том 1-ий **2.50**

Сімович, д-р Василь. — ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ для самонавчання та з допомогу шкільній науці. Друге видання з одмінами й додатками. В полот. оправі **3.75**

Толстой, Лев. — ВІДРОДЖЕННЯ. Два томи, в 3-ох частях. Автор описує криваву заводіяку молодої дівчини шляхтянки, як її обісвано вивезено на Сибір і як остаточно цей сам шлях тих пішов на Сибір за нею, щоби вибагати прощення **2.75**

Українка, Леся — ЖАЛЬ. Повість **30**

Українка, Леся. — НАД МОРЕМ **30**

Українка, Леся. — ПРИЯЗНЬ-РОЗМОВА **45**

Устіянович, М. — СТРАСТНИЙ ЧЕТВЕР **40**

Франко, І. — МОЙСЕЙ. Четверте видання з передмовою **35**

Франко, Іван. — ЗАХАР БЕРКУТ. Автор малює історію нападу Татар на село в Карпатах, якого мешканці не лише потрапляють оборонитися, але й побивають зовсім татарську орду та спиняють дальший похід Татар **1.50**

Франко, Іван. — З ВЕРШИН І НИЗИН, збірник поетичних творів Івана Франка. В додатку „Вівлє листя" й „Великі Роковини". У біографічній нарисі Івана Франка (Нап. Василь Вернигора) є 14 ілюстрацій. В оправі **3.40**

Франко, Іван. — ЛИС МИКИТА. З ілюстраціями **60**

Ф. С. — БРАНЕЦЬ МОРСЬКОГО ОПРИШКА. Іст. оповідання **35**

Франко, Іван. — ОПОВІДАННЯ. Зміст: Малий Мирон. Грицева школа. Лис Микита. Оловець. Борис Граб і інші **65**

Филипчак, І. — ЗА САН. Іст. оповідання для молоді, 2 томи **40**

Шевченко, Тарас. — КОБЗАР, з портретом автора, сторін 707, опр. ... **2.75**

Шевченко, Тарас. — ТВОРИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, в 3-ох томах, в опр. **4.50**

Шевченко, Тарас. — ТВОРИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, в 5. томах в опр. .. **15.00**

Чайковський, А. — ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ. Повість з галицького життя. Оправлена **1.25**

Чайковський, А. — ОЛЮНКА. Оповідання з життя ходачкової шляхти. Оправлена **1.50**

Чайковський, А. —В ЧУЖІМ ГНІЗДІ. Повість з життя ходачкової шляхти в двох частинах. Оправлена **1.75**

Чайковський А. — ЗА СЕСТРОЮ. Оповідання з козацької старини з ілюстраціями, семе видання **50**

Чайковський, А. — ПОБРАТИМИ. Іст. повість **85**

Чайковський, А. — НЕ БУДО ВИХОДУ. Історія одної парцеляції. Оповідання з галицького життя **35**

Чайковський, А. — НА УХОДАХ. Істор. повість в двох частях **90**

ЯК ДОБУТИ КРАСУ і задержати молодість та здоровля. Написала Осипа Заклинська на основі студій та косметичної практики д-ра Зі. 50 ілюстрацій **75**

Чайковський, А. — КОРНІЄНКО. Три томи **1.50**

Чайковський, М. — ЗА СИЛУ СОНЦЯ. Іст. оповідання **90**

Чехов, А. — ОПОВІДАННЯ. Переклав О. Бабій **25**

ЗБІРНИК НАРОДНИХ ПІСЕНЬ в укладі на три голоси для ужитку шкільних хорів. Зладив Філярет Колесса **25**

СПІВАЙМО, збірничок пісень на два голоси для шкільної молоді. На весняне свято пісні. Зладив Філярет Колесса **15**

СОННИК АСТРА. Після халдейських, єгипетських та перських жерел. З нумерами **50**

Яснічук, Л. — ДЛЯ РІДНОГО КРАЮ, відгомін ювилейних свят в Америці в честь Рідної Школи **40**

Кождий замовляючий книжки повинен виписати **виразно і чітко** всі титули потрібних йому книжок і обчислити загальну належитість за них. Гроші належить посилати через почтовий або експресовий переказ (моні ордер), виписаний на ім'я, тодяне у поничжий адрес. Дотичний грошевий переказ треба заручити в почті, оставляючи собі відтинок яко посвідку. Хто посилає паперові гроші, повинен такий лист зарекомендувати (зареджіструвати). Хто посилає почтові марки, нехай обвине їх добре в папір, аби у вохкі дні вони не злипилися в дорозі.

З **Канади** треба посилати гроші лише на CANADIAN MONEY ORDER. Канадійських почтових марок не приймаємо.

Адреса замовляючого мусить бути виписана якнайодкладніше. Мешкаючі по малих місцевостях повинні при замовлюванню книжок заслати 10 центів на редиґірування посилки, бо трапляється часто, що хтось непоколиканий забере чужу посилку і її властителеви не доручить. **За недоручені посилки, коли замовляючий не прислав 10 центів на редиґістр, книгарня не відповідає.**

Замовлені річи висилаємо відворотною почтою і посилку оплачуємо самі. Гроші належить посилати рівночасно з замовленням.

Всі письма треба адресувати так:

"SVOBODA,"

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НАЙЛС, О.

Українці на столітнім ювилею міста.

Отсе містечко, хоча не таке велике числом мешканців, бо всіх мешканців має коло 20,000, але в історії огайського стейту воно досить широко знане тому, що в нім розвинена досить широко сталева індустрія. В ньому теж родився досить поступовий президент Вілієм МекКінлей.

З тих всіх мешканців рахують чужинців коло 40%, а між тими чужинцями є кількацять українських родин. Робітники українські, хоча переживають кризу-безробіття, то таки сповняють свій національний обовязок, бо за стараннем кількох свідомих громадян, як Онуфрія Опалки та Стефана Шпирки, зорганізовано українську поступову школу, в котрій українська дітвора пізнала обширніше своїх батьків, Рідний Край і його культуру, щоб чужинці в згаданім місточку через свідому дітвору пізнали найкраще Українців.

Дня 14-го серпня місточко Найлс обходило сто-літній ювилей, у котрім брали участь всі нації. За стараннем гром. Опалки й Шпирки не лишилися позаді й Українці. Коли не було настільки своєї дітвори, щоб зарепрезентувати Україну як слід, то попросили танцюристів зі школи Авраменка зі сусідньої місцевости Йонгставн. І дійсно за помічю о. Льва Веселовського скликано збори. о. Веселовський промовив кілька гарних слів до танцюристів, що Українці запрошені на сто-літній ювилей у місті Найлс і там, ви, шановна наша молодіже, будете виступати перед кількацятьтисячною публикою, щоб принести славу Україні.

Молоді хлопці й дівчата, тут роджені, як почули це, відповіли бадьоро, що Українців ніхто не повинен застидати. Приємно було бути на тих зборах, коли наша українська молодіж так гордо піднеслa український прапор. Коли місцевий заряд виробив програмy й дав ілюстрацію наших танцюристів, то всі нетерпеливо чекали, чи дійсно вони зроблять так, як говорили.

Вечір був дуже погідний. Публика заповнила 10-акрову площу, вже до цього пристосовану. На передї засів заряд міста. Кореспонденти нарахували десять тисяч гостей. Надїхав з голосною трубою трок, гарно декорований синьо-жовтими привітними афішами свята. Хлопці і дівчата в гарних українських костюмах. Публика привитала їх грімкими оплесками.

Наперед мейор міста відкрив свято гарною промовою, кажучи, що горожани міста будуть бачити, як їх прадіди господарили. 100 літ тому Найлс не був такий, як є нині, бо імігранти з інших країв прибули до нас і замешкали в цім місті і працювали в згоді, як одна родина. Культурно місто це будувоно спільними силами тих всіх горожан чужинецького походження. Вони виступлять перед нами зі своїм рідним мистецтвом, що принесли з собою.

Перше був живий образ Індіян з білими. Потім виступали Ірляндці зі своїми танками, Шотляндці зі своїми, далі Мадяри, Словаки, Голяндці й Румуни. Коли виступили Українці, то заняли всю платформу. Перше пішли молоді козаки аркана. Оплескам не було границь. Навіть фотографію з них брали. Вони з кождого танку вивязалися знаменито, бо з кождого танку брали фотографії, а з інших націй цього не робили. Кілька знимок було в місцевій пресі.

Танцюристи, як сказали на перших зборах, так і зробили. Вони принесли Україні славу. У нашім місті імя українське було дуже гарно поміщене в місцевій пресі. То найкращий наш моральний „адвертайзмент": наша пісня і наш танок. Тільки стараймося свої дітворі цей дорогий національний скарб лишити. Яке національне знання лишимо нашій дітворі, так вони нас будуть згадувати. Коли покинемо партійні непорозуміння та будемо дбати за свідомість національну, то і наші внуки будуть нас згадувати добрим словом.

Михайло Іващак.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписаний член 147 від. У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головним урядникам нашої організації за уділенні мені допомоги з фонду запомогового в сумі $50, а також за такусаму допомогу минулого року, котра стала мені великою помічю у моїй слабости. Бажаю У. Н. Союзови якнайкращих успіхів. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Дмитро Мороз,
Алентавн, Па.

Велика перешкода.

Студент: Пан професор обіцяли нам прочитати нині лекцію про мозок.

Професор: Добре, добре, та я це прочитаю вам іншим разом. Нині мені що іншого в голові.

У В А Г А ! ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.! У В А Г А !

ЗАХОДОМ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА: ТОВ. ЗАПОРОЗЬКА СІЧ, ВІД. 206, ТОВ. ІВАНА ФРАНКА, ВІД. 241

:—:—: влаштовується :—:—:

ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО -- ПОЛУЧЕНЕ З КОНЦЕРТОМ

В ЧЕСТЬ 40-ЛІТНОГО ІСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА

В ПОНЕДІЛОК, ДНЯ 12-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 РОКУ

В ПРАВОСЛАВНІЙ ГАЛИ, 349 BLACKSTONE STREET, WOONSOCKET, R. I.

Святочну промову виголосить гол. секр. Д. ГАЛИЧИН.

ПРОГРАМА СВЯТА: В понеділок о год. 10-тій рано відправиться Служба Божа за здоровля членів, а відтак панахида за померших членів. Обовязком кождого члена явитись на Богослуженню.

Порядок Концерту. ЧАСТЬ І. Мсцевий хор Бояи відспіває Американський Гимн і Гимн У. Н. Союза. Отворення Свята головою ювилейного комітету. Місцеві бесідники і американські бесідники. Головний реферат. Звіт Відділових секретарів. Покликание основателів відділів. ЧАСТЬ ІІ. Виступ хору Бояи, 2 деклямації. ЧАСТЬ ІІІ. Виступ Українських Танцюристів. ЧАСТЬ IV. Виступ Української Банди, деклямація, подяка піонірам і основателям відділів. Кінцеве слово виголосить голова Ювилейного Комітету, добр. **Василь Бурак.** Відспівання Американського Гимну, STAR SPANGLED BANNER, і Ще не вмерла Україна.

Вступ для старших 25 ц. —:—:—:—:— **Вступ для дітей 10 ц.**

На це свято сердечно запрошуємо всіх громадян з PROVIDENCE, FALL RIVER, TAUNTON, CENTRAL FALLS, BOSTON, MANVILLE і інших околиць. **Комітет.**

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА СКАЛАТ в НЮ ЙОРКУ

:—:—: відбудеться :—:—:

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 10-ГО ЛИСТОПАДА (NOV.) 1934

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ (MANHATTAN LYCEUM)

66-68 EAST 4th STREET, NEW YORK, N. Y.

ПОЧАТОК О ГОДИНІ 7-мій ВВЕЧІР. —:— **ВСТУП 50 ц.**

За добру забаву ручить **КОМІТЕТ.**

ДО БРАТІВ ЛЕМКІВ В АМЕРИЦІ, ЯКИМ ЛЕЖИТЬ НА СЕРЦІ ДОБРО ТХНЬОЇ БАТЬКІВЩИНИ.

З усіх українських земель найбільше грозить винародовлення Лемківщині. Ту прекрасну частину нашого краю обсіли різні непожадані опікуни та безсовісні агітатори, які своїми кличами і роботою нищать душу нашого брата-Лемка. Вони ріжними, хитро придуманими способами стараються підкосити його віру й надію, розірвати звязок з цілим українським народом, щоби тим способом зробити потім з ними те, що захотять.

На Лемківщині йде нагінка на всі прояви національного українського життя. Доходить до того, що навіть просвітня праця на Лемківщині є тепер утруднена.

Тій страшній деморалізації і винародовленню цілої лемківської вітки може протидіяти тільки українська національна книжка та преса, яка своїм змістом зуміє отворити Лемкови очі, навчить його національної свідомости та рівночасно подасть вказівки, як треба використати місцеві природні багацтва та як поліпшити свою долю.

Вправді у багатьох лемківських селах є ще читальні „Просвіти" — недобитки, які розсівають проміння знання, науки й виховання, однак багато сіл ще й досі не має тих культурних станиць і через те треба посилати там українську газету і книжку на руки якогось із громадян з поученням, щоби з тих книжок і газет користали в селі всі люди.

Акцію поширення української книжки на Лемківщині вело дотепер товариство „Просвіта" у Львові, яке впродовж двох років вислало на Лемківщину тисячі книжок та газет й десятки мандрівних бібліотек.

Багато сіл на Лемківщині ще й досі є без друкованого рідного слова. До Львова все наспівають просьби вислати хоч пару книжок до поодиноких громад на Лемківщині. Лемки домагаються вже свіжих, нових книжок. Запотребування таке велике, що не сила його зараз же полагодити. Старий Край зробив для Лемківщини дуже багато, але він рівночасно обтяжений різними своїми пекучими потребами, теж не може далі сам нести таких тягарів і не може відповідно підсилити і скріпити культурну акцію на Лемківщині. Крім цього громадяни і установи які прислужилися дотепер на Лемківщині слушно висказують бажання, щоби в скріпленню дальшої акції взяли участь Лемки-емігранти, які, ніде правди діти, досі лиш прислали одну жертву через Об'єднання і У. Н. Союз в Америці.

А поширити й скріпити акцію на Лемківщині зможемо тільки дальшим висиланням книжок і бібліотек та розбудовою **одинокої лемківської газети,** якою є тепер „Наш Лемко". Є це перший лемківський часопис, що подає всі актуальні відомости про Лемківщину та рівночасно інформує про всі важніші просвітні й господарські справи. Вчить Лемків, як мають працювати на культурно-освітній полі та подає вказівки, як Лемки можуть поліпшити свій господарський стан. Ця газета є редагована приступно, чим заслужила собі велику похвалу від своїх читачів-Лемків.

Одначе брак фондів не позволяє редакції „Нашого Лемка" цю газету розбудувати, значить, збільшити її обєм та перемінити на тижневик. Остання катастрофа повені на Лемківщині відобрала надію поширити нашу газету приєднанням більшого числа передплатників. Тому звертаємося до Вас, Браття-Лемки в Америці прийти з матеріяльною допомогою на культурно- освітню працю серед Ваших братів на Лемківщині, яким треба дати українську книжку та свою лемківську газету. Жадати від Вас помочі маємо повне право, бо українське громадянство в Галичині та славне товариство „Просвіта" у Львові вложило велику працю і гроші для національного і культурного піднесення та відродження нашої досі всіми забутої Лемківщини.

Справою матеріяльної допомоги заінтересуйте всіх свідомих громадян в Америці. Позаснощуйте комітети допомоги Лемківщині, при всяких нагодах, як іменини, хрестини, весілля і при інших імпрезах уладжуйте збірки на книжки, бібліотеки і на розбудову одинокої лемківської газети. Виказ жертводавців будемо поміщувати у своїм органі, а при мандрівних бібліотеках будуть увіковічнені імена осіб чи товариств, які уфундували дану бібліотеку. Датків не жалійте, бо вони йдуть на відродження й кращу долю Вашої країни.

Датки просимо слати на адресу: Т-во „Просвіта" у Львові, Ринок 10. **"Prosvita" Ass'n, Lvov, Rynok 10,** або **Redakcya "Nash Lemko", Lvov, Ruska 18.**

ЗАГАДОЧНИЙ ЛІК ПРОТИ ЧАХОТКИ

Шпиталь із 40 недужими під доглядом вояків.

Досі невідомий італійський лікар д-р Л. Андреаті, який винайшов успішний лік проти чахотки, виставався авдиенцію у Мусоліні. Мусоліні зацікавився його винаходом, одначе висловився проти нього недовірливо, головно коли д-р Андреаті домагався, щоби все задержати в тайні, доки виробу ліку не заведуть на велику скалю.

Підчас балачки Мусоліні наразі спитався д-ра Андреатія:

— За який час докажете, що ваш лік успішний?

— За три місяці, — відповід д-р Андреаті.

Тоді Мусоліні згодився на переведення спроби, одначе під умовою, що коли би при спробі помер який хорий, винахідника покарають.

Д-рови Андреаті дали крило одного шпиталю, де він помістив 40 хорих, яких здоровий стан був просто незавидний. Д-рови Андреаті додали спеціяльних доглядачок, бо ніякий з хорих не міг удержувати звязків зі світом. Щоби це осягнути, цю частину шпиталю пильнувало військо.

Справа вдалася. д-рови Андреаті вже до 45 днів, бо хоч стан його хорих був безнадійний, не лише, що ніодин із них не помер, а ще й здоровля поліпшилося. Фотографії їх легенів доказують, що захоплені чахоткою місця скоро вилікуються.

Д-р Андреаті лікував своїх хорих інекціями, які давав їм що пять днів. Інекції робив сам і сам очищував інструменти. Крім того, що діставали інекції, мусіли його хорі лежати чотири години денно на свіжому повітрі та діставали багато їсти. Між хорими був теж молодий чоловік, який ждав кожної хвилини смерти та не хотів ніколи покинути ліжка. Тепер уже укладає собі пляни, що робитиме набудуче.

КНИЖКИ РЕЛІГІЙНОЇ НАУКИ, ЯКІ ОДЕРЖАНО З КРАЮ

НЕДІЛЬНІ НАУКИ. По думці Христової Євангелії. Вибрані питання релігійного та суспільного життя. о. Петра Дзедзика. $1.50

ПРАЗНИЧНІ НАУКИ. По думці Христової Євангелії. Вибрані питання релігійного та суспільного життя. о. Петра Дзедзика. $1.25

ПОХОРОННІ ПРОПОВІДИ. Написав о. Теодор Богачевський, парох Голиня $1.25

ЦЕРКОВНО-НАРОДНИЙ СПІВАНИК під нотами на три і чотири голоси, зібрав і уложив о. Віктор Матюк. ЧАСТЬ І. Пісні перед і по науці і 24 пісень зі св. Літургії. ЧАСТЬ ІІ. Тропарі і Кондаки Воскресні від 1. до 8. гласу. Прокимени Літургійні від 1. до 8. гласу. Пісні із Вечірні. Пісні з Утрені. ЧАСТЬ ІІІ. Пісні великого поста. На Великдень з воскресної Утрені. Пісні на Празники Господські, Богородичні, Святих. Коляди. Це є дуже практична книжка для дякоучителів. Друк нот є дуже читкий. $1.50

Повищих книжок маємо тільки від 10 до 20 примірників.

БІБЛІЙНІ ОБРАЗКИ. Перші початки науки релігії. о. С. Біленького 35

ХРИСТІЯНСЬКО-КАТОЛИЦЬКА НАУКА ВІРИ в Біблійних оповіданнях. о. С. Біленького 50

Ці дві книжки є для науки релігії у школах. Дуже практичні видання. Також надаються для старших.

Замовлення разом з належитістю слати до:

"SVOBODA,"

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

РАДІЯ! ЕЛЕКТРИЧНІ ПРИЛАДИ! РАДІЯ!

Коли маєте радійові або електричні клопоти, яких самі не можете направити, то закличте свого чоловіка. Кличте Mitchell 2-9660

LOBUR'S MUSIC STORE

RADIO & ELECTRICAL SERVICE

219 Springfield Ave. (bet. Belmont Ave. & Charlton St.), Newark, N. J.

Маємо теж на складі радія всіх виробів. Радія-комбінації по $42.50 з рекордами й інші радія від $12.00 до $975.00. Продаємо машинки до писання і машини до прання. Направляємо все, що є електричне. Доставляємо все, що продаємо, на віддаль 50 миль від Ньюарку. Все гарантуємо на один рік і даємо обслугу. Відвідайте найбільший склад у стейті Нью Джерзи, який є отворений кожного дня до години 10-тої ввечір. 262

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ВРАЖІННЯ З ЛЕКЦІЇ Д-РА А. МАРГОЛІНА В НЮЙОРСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

В понеділок дня 21-го жовтня, мав я приємність бути присутним на лекції бувшого українського сенатора, судді найвищого українського трибуналу і представника України до Англії — адв. д-ра А. Марголіна. Тема його викладів це „Росія".

Ми, галицькі Українці, так негативно відносимося до Росії, що не цікаві знати навіть її історію. Думаю, що це нам дуже шкодить, бо в наших аргументах часто відбивається недостача знання „сусідів". Може й тому як мухи ловимося на масний липкий папір „сусідів".

Д-р Марголін, переповідаючи на вступних лекціях історію Росії за останніх 150 літ, хоче тим впровадити слухача в часи вибуху революції в Росії, щоб слухач зрозумів причини, які ту революцію викликали.

Якраз 21-го жовтня д-р Марголін обговорював часи Александра ІІІ. Український слухач зрозумів, чому за часів того пияцького володаря так прибито Україну, чому тоді появилася заборона, звернена проти українського друкованого слова. Д-р Марголін старається бути безпристрасним і безстороннім, щоби чужинець-слухач не був упереджений. Та як обговорює ріжні часи і національности Росії і зійде на Україну, його мова набирає тепла. Він не може повздержатися, щоб не висказатися з любовю до того краю, звідки він вийшов.

Слухаючи його, українському слухачеви стає мило і він вдячний д-рови Марголінови за те, що він робить українській справі в Америці на відчитах по університетах і товариствах як і приватно, дуже тактовну рекламу своїми розумними і щирими аргументами. Бо часто робиться необдуманою рекламою велику шкоду українській справі. Часто беруться до того люди, що роблять реклями не вміють і перехвалюваннями осмішують свій нарід. Було би добре, якби на ті лекції, що відбуваються в 8-мій годині вечером кождого понеділка, в кімнаті 209 при WASHINGTON SQUARE, могли приводити наші земляки чужинців, як і Українців, роджених тут в Америці. Та треба в канцелярії залишити коло 80 центів, бо такі є правила нюйорського університету.

На музичному вечорі „Приятелів Української Музики", в середу, 14-го листопада, в год. 8.45 вечором у STUDIO CLUB OF N. Y. C. д-р А. Марголін буде говорити на тему „Українська пісня". А треба знати, що д-р Марголін був колись непересічним скрипаком і студіював скрипку в Ляйпцігу у професора Ганса Сіта. І тут вартуватиме послухати д-ра Марголіна. А крім цього буде нова програма з творів, невідомих українському громадянству композиторів.

Роман Придаткевич.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА РЕМІСНИЧУ ЖІНОЧУ БУРСУ У ЛЬВОВІ.

В Ньюарку, Н. Дж., зложили на ту ціль: в укр. катол. церкві св. Івана Хрестителя збірну суму $20.

В Йонкерс, Н. Й., в укр. кат. церкві $10.

В Джерзи Сіті, Н. Дж., в укр. кат. церкві $10.

В Елизабет, Н. Дж., в укр. кат. церкві $10; М. Либа 50 ц.

В Лакавана, Н. Й., в укр. кат. церкві $5.

В Бруклині, Н. Й., в укр. кат. церкві $4.71.

В Нью Йорку в церкві св. Юра і на галі зложили двома наворотами $10 і $15.84 дрібними жертвами; о. П. Понятишин $5; по $1: о. Ф. Тарнавський, Т. Шеремета, М. Харчеліс, І. Отаманчук, С. Мевців, С. Давидів, П. Мисак, М. Матусів, Ю. Кашук, К. Луцик, А. Ступницька; по 50 ц.: А. де Мартино, О. Мітьса, А. Луць, А. Луцик. На мітінгу в Укр. Н. Домі: по $1: Грешуківна, П. Придаткевич, М. Мандзюк, О. Мандзюк, К. Берків. В хаті п. Скубової П. Стасюк $10. М. Пізнак $5, С. Ковбасюк $5, О. Біганець $1. — Разом $69.84.

В Ансонії, Конн., зложили: П. Зборівська $10, а Союз Українок $5; по $2: о. Ротко, С. Підбережник, З. Адзіма; по $1: Г. Патинок, І. Скотецький, І. Міхалюк, С. Шурин, Д. Сидоряк, З. Адзіма, А. Мерецкак, Р. Гвоздевич, П. Шуран, П. Тута, Е. Кулявець, З. Радзюк, М. Мирон,; по 50 ц.: Е. Забавська, Е. Гречаковська, А. Пиріг, О. Блащак, Н. Журав, М. Королишин, М. Корбеляк, А. Петрончак, А. Млинар, А. Короташ, А. Мадога, А. Алєськевич, І. Глива; по 25 ц.: Я. Чіркон, М. Хомка, К. Варян. ..

Разом зібрала підписана за ввесь час збірки $769.80. Виїжджаючи з поворотом до краю, щиро дякую усім тим, що допомогли мені зібрати ту суму на таку добру ціль.

М. Говиковичева.

Молодий князь радився італійського поета Анунція:

— Я зазнайомився з одною дівчиною, одначе я не люблю її. Чи женитися мені з нею?

Анунціо порадив: — Оженіться з вирахування й з любови.

— Невжеж це можливе?

— А чомуж би ні? Дівчину візьміть собі за жінку з вирахування, а її гроші з любови.

Страшна погроза.

— Коли мій чоловік не хоче мені дати грошей на новий капелюх або сукню, я погрожую йому, що відіду до моєї матери.

— О, я маю ліпший спосіб в таких випадках грожу моєму чоловікови, що моя мама приїде до мене.

Цитрина.

Чодовік (до жінки) — Чому ти все цю свою сукню називаєщ цитриновою, хоч на зовсім червона?

Жінка: Тому, що я грощі на неї мусіла з тебе попросту вытрусити!

Причина.

— Ти чому відправив маленьку, хоч ти приняв її щойно кілька днів тому?

— Уяви собі! Я думав, що то порядна дівчина, а тимчасом довідуюся, що вона має дитину!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

27 E. 8th ST., NEW YORK CITY до винайму 4 кімнати, ванна, гаряча вода, чистий дім. Рента $15.00. 260

НА ПРОДАЖ

БУЧЕРНЯ І ГРОСЕРНЯ разом з фамілійним домом і городом на 2 дім. Дім та розі. Добра дільниця. Нема суперництва. Голоситися до ... 255

SVOBODA,

83 Grand St., Jersey City, N. J. або телефонувати Bayonne 3-3868.

ДАРОМ ВИШЛЕМО кождому зразок (sample) Карпатського Чаю з найвищого гірського зілля на недоманання жолудка, кишок, печінки і нирок. Пришліть свій і Ваших знакомих адрес до: 205

UKRAINIAN BAZAAR,

170 E. 4th Street, New York, N. Y.

СВІЙ ДО СВОГО! УКРАЇНЦІ В НЮЙОРК І ОКОЛИЦІ! Вставлю модерний плюмбінг за помірними цінами. Виконую всякого роду плюмберські роботи. Роблю за готівку або на легкі спляти. Робота за готівку або на легкі спляти.

WASYL DUBAS,

Plumbing & Heating Contractor,

542 So. 18th St., Newark, N. J.

Phone: Essex 2-0079.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Отсим подаємо до відома всім знайомим, що склеп з черевиками під назвою:

JOHN THE SHOEMAN

під ч. 48 — 9-та ЕВЕНЯ, (між 14-тою і 15-тою вулицями)

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Тел.: WATKINS 9-0626.

Маємо на складі найліпшу ЧЕРЕВИКІВ на дорослих і дітей. Просимо відвідати нас та переконатись. З поважанием, — і повагою,

Осип Шиперовський,

Григорій Любінецький,

властителі.

Дороговказ: З долини міста 14-та улиця Крістани кара завезе аж на місце до Евені. З гори міста 7-ма Евеня собаї, вистарчить на 14-тій ул. і іти 2 блока назад. Таксамо з Бруклина. 259

Д-р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ.

Урядові години:

Від 1—3 пополудні і від 6—8 вечір. В неділі після умови.

637 SO. 12th ST., NEWARK, N. J.

Tel. Bigelow 3-1657.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,

ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урядові години: рано від 10 до 12. ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

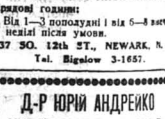

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ.

129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Tel: Orchard 4-2568

У мандрівному театрі.

Директор виходить перед завісу та заявляє:

— Коли поважана публіка не вспокоїться та не перестане сміятися, я скажу ще раз відіграти першу дію цієї драми.

НЕЗАГНУЗДАНИЙ ТАРЗАН.

(Н1)

У стіп пограничних гір Інді Патриції скоро проминали дні. Гостинність лейді Сесил була великою потіхою для дівчини, що не мала матери. Вони полювали багато на малі звірята, а нічо вийжджали на прогулъки в околицю.

Роджер Сесил товаришив Патриції в усіх її прогулъках. Обоє стали невідступними й нерозривними товаришами. Ще будучи студентом в університеті, Сисил зеднав був собі одного товариша, сина індійського раджі, обороняючи його перед нападом одного дужого студента.

Вернувшись додому, цей індійський князь запросив Сесила відвідати літом палату його батька. Як минули літні спеки і Кароліна Сесил збиралася забрати свої діти назад до британської станиці, прийшов лист із сердечними запросинами від сина раджі.

Князь просив їх, щоб вони вибралися в дорогу негайно, бо незадовго мало відбутися велике індійське свято. Лейді Сесил, бажаючи побачити свою приятельку, жінку генерал-губернатора, постановила, що вона й Патриція мають поїхати в товаристві Роджера аж до міста Дельг. У цей спосіб доля пігнала Патрицію до нещастя.